

РЕШЕНИЕ

№ 5836

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6171** по описа за **2011** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 30.03.2011 г. по НАХД № 16017/2010 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 104 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-02004/20.10.2010г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С.. С НП на жалбоподателя П. Й. М. на основание чл. 414, ал. 1, от КТ, във вр. с чл. 4, ал. 2 от Наредба № 5 от 2002 г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000/ хиляда/ лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от наказаното лице, с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно и необосновано.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за законосъобразност и правилност на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, Седми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна

страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено.

СРС неправилно обаче е преценил неизпълнението на задължението за своевременно подаване на поправено заявление по Наредба №5 от 2002 г. като нарушение на трудовото законодателство. Това е така, защото никъде в доказателствата по преписката, протокола от извършената проверка, АУАН или НП не се посочват датите, на които уведомленията за отхвърляне на подадените справки са получени от санкционираното лице, доколкото НАРЕДБА № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (Загл. изм. - ДВ, бр. 17 от 2011 г., в сила от 25.02.2011 г.) предвижда това да стане на основание чл. 4, ал. 1 от Наредбата по някои от следните начини – „... ТД на НАП издава справка, която съдържа списък на заверените уведомления и списък на неприетите уведомления с описание на причината за неприемането им. Справката се заверява от длъжностно лице в ТД на НАП и се връчва на представител на работодателя или се изпраща с препоръчано писмо с обратна разписка, или по Интернет.” По делото не са налични данни, а не е посочено това и от АНО на коя дата е станало връчването, поради което е невъзможно да се установи точно кога е започнал да тече 3 дневния срок за отстраняване на нередовностите.

Трябва да се има предвид и, че към датата на проверката за лицето вече е бил наличен регистриран трудов договор с надлежно подадено уведомление.

Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство НП и потвърждаващото го решение на СРС за незаконосъобразни като неправилни и необосновани.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 30.03.2011 г. по НАХД № 16017/2010 г. на Софийски районен съд, НО, 104 състав И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-02004/20.10.2010г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.